

Csongrád megye ipara az 1957 évinél 36 százalékkal termelt többet a hároméves terv utolsó esztendejében

A Központi Statisztikai Hivatal Csongrád megyei
igazgatóságának jelentéséből

Elkészítette jelentését a hároméves terv teljesítéséről a Központi Statisztikai Hivatal Csongrád megyei igazgatósága. A jelentés ipari kérdésekkel foglalkozó fejezetében megállapítja a többi között, hogy Csongrád megyében a hároméves terv időszaka alatt üzemünk kedvező eredményeket értek el. Az ipari termelés évről évre emelkedett, 1960-ban 36 százalékkal múlta felül az 1957. évi szintet.

Az iparban foglalkoztatottak száma az elmúlt évben 35 és fél ezer fő volt, 20,2 százalékkal több mint három évvel korábban.

Gépipari üzemünk rohamos fejlődése következtében változott megyénk iparának szerkezete: 10 százalékról 15-re emelkedett a nehézipar részaránya, 53-ról 50 százalékra csökkent a könnyűipar és 37-ről 35 százalékra az élelmiszeripar aránya.

A fontosabb cikkek közül az elmúlt három évben

13 ezer tonna pamutfonal, 37 ezer tonna kenderfonal, 25 millió négyzetméter len-kenderszövet-féleséget, 1,4 millió darab munkaruhát, 2 millió pár cipőt, 7 ezer tonna vágottbaromfít, ugyanennyi szalámint, 9 ezer tonna fűszerpaprika-örleményt és 28 ezer tonna konzervárut gyártottak a megyei vállalatok.

A tervidőszakban több új gyártmány termelése kezdődött meg. Közülük jelentősebbek a Délnyugati import-fanyagot helyettesítő pozdorja belsővel készülő bútorlapja, amelyből 1960-ban már 6500 köbmétert gyártott; valamint a Makói Gépgyár takarmánybetakarító és élelmiszeripari, a Csongrád Megyei Mezőgazdasági Gépjárat Vállalat exportra készülő baromfiipari gépei és a Szegedi Konzervgyár bővülő választékban készülő konzervféléseket. Több könnyűipari üzemünk is bővítette gyártmányainak választékát. Növekedett exportra kerülő cikkek száma és mennyiségben nőtt az exportra dolgozó vállalatok száma.

A hároméves terv időszakában megyénkben a meglevő üzemek bővítése folyt, csak a Kábel- és Sodronykötélgyár telepéről beszélhetünk, mint új létesítményről.

Bővült a Dél-Magyarországi Rostkikészítő pozdorjalemez-készítő üzemrészével, a Makói Gépgyár jelentős mértékben fejlődött és korszerű berendezéseket kapott az élelmiszeripar.

A Szegedi Szalámigyár fét-automata szalámitöltő-gépsort, a Konzervgyár automata paradicsomgyártási vonalat, a Paprikafeldolgozó műszáritót, A Csongrád Megyei Tejipari Vállalat tejpalackozót és a szentesi baromfifeldolgozó modern munkaszalagot. Ezek a beruházások komplex gyártási folyamatok gépesítését eredményezték. A könnyűiparban legjelentősebb a Hódmezővásárhelyi Harisnya és Kötöttáruipari Vállalat bővítése volt.

Egyes beruházások nem a kitűzött célnak megfelelően valósultak meg. Például a Csongrád Megyei Téglagyári Egyesülés szegedi telepe rekonstrukciójának célja évi kétfélmillió darab cserép gyártása volt. Több mint kétfélmillió forint ráfordítása után a próbaüzemelésig jutottak el. Ezután a cserépgyár-

tást beszüntették, s most újabb átalakítással idom-tégla-gyártásra térnek át. A nagyobb beruházások általában nem készültek el a tervezett kivitelezési idő alatt. Ilyen építkezés volt a Szegedi Szalámigyár kazánháza, a Falemezgyár 15 emeletes főprése, ezek 6-6 hónappal, a Gázmű földgázlefejtő és tároló állomása 13 hónappal, a Szegedi Szörme és Bőrruhakészítő raktárpépülete 5 hónappal később készült el a tervezett befejezési határidőnél.

A hároméves terv legeredményesebb esztendeje 1960 volt.

A szocialista ipar termelési volumene idén 1959-hez viszonyítva 12,7 százalékkal emelkedett.

Megegyezik ipara a korábbi évek egyikeben sem ért el ilyen mértékű termelés-emelkedést. A vállalati és szövetkezeti tervek együttesen mindössze 4,5 százalékos növekedést irányoztak elő. A szocialista iparon belül valamennyi szektor — különösen a helyi ipar — termelése jelentősen emelkedett. Csökkent a termelési költségek hányada, s

az állami ipar előzetes adatai szerint 1960-ban több mint félmilliárd forint üzemi nyereséget ért el.

A vállalatok általában eléget tettek belföldi és exportkötelezettségeiknek. Határterbe szorult a termelés területén a mennyiség szemlélet. Lényeges fordulat következett be a termelékenység és létszámemelkedés arányában, egyenletesebbé vált a termelés. Emelkedett a műszaki színvonal, fontos műszaki és szervezési intézkedéseket valósítottak meg. Számos újítást vezettek be a vállalatok.

Az egy munkásra jutó vállalati teljes termelés értéke 1959-hez mérten 1960-ban 6,1 százalékkal emelkedett. Az emelkedés mértéke jelentősen meghaladja az előző években elért növekedést. Az 1960-ban elért termelésnövekedés fele származott a termelékenységből és fele a létszámemelkedésből.

Számos vállalat igen nagymértékű tervtúlteljesítést ért el.

A vállalati tervek általában óvatossá, egyrésztük laza, könnyen teljesíthető volt.

Például 1960-ra a minisztériumi vállalatok egyharmada 1959. évi teljesítésénél alacsonyabb termelési értéket irányzott elő. Az alátérvezést megindokolták, később lényegesen túlteljesítettek az alacsony tervet. A hároméves terv utolsó esztendejében a szocialista ipar az értékesített termékekből 17 százalékkal többet adott exportra, mint egy évvel korábban. Néhány termékfeleség exportjában lemaradás mutatkozik.

A vállalatok 1960-ban szállítási szerződéseit többségének eleget tették.

Sok esetben túl is teljesítettek.

Néhány vállalat azonban nem teljesítette kötelezettségét.

A negyedik negyedévben a Szegedi Vasöntőde közel 150 tonna öntvénytel — 1 millió 400 ezer forint értékben — maradt adós. A Szentesi Baromfifeldolgozó Vállalat

21 tonna vágottbaromfival, a Szegedi Konzervgyár a leszerződött csikos tokány 50 százalékaival maradt adós a Terimpex Külkereskedelmi Vállalatnak. A leszerződött-nél kevesebb májkrémet, vegyes savanyúságot és sárgabarackbefőttet szállított a belkereskedelemnek.

Az éves előirányzatok teljesítése érdekében a negyedik negyedévben a vállalatok jelentősen fokozták termelésüket. Az 1960. évi teljesítések sem jártak együtt a félkész és befejezetlen állomány egészségtelen felhalmozásával, lecsökkentésével.

A minisztériumi ipar év végi félkész és befejezetlen állománya meghaladta a harmadik negyedév végi állományt,

s így megfelelő alapot nyújtott az ötéves terv elkezdéséhez.

Az elmúlt év végén megyénk iparát érintő több szervezeti változás történt. Szegedi székhellyel összevonták a Csongrád megyei és Bács-Kiskun megyei malomipari vállalatot. Egyesült több azonos működési területű kisipari szövetkezet.

A Központi Statisztikai Hivatal Csongrád megyei igazgatósága hároméves tervünk teljesítéséről szóló jelentése egyéb fejezeteinek ismertetésére lapunkban még visszatérünk.

A szovjet-magyar barátság újabb „követői” a Szegedi Kenderfonógyárban

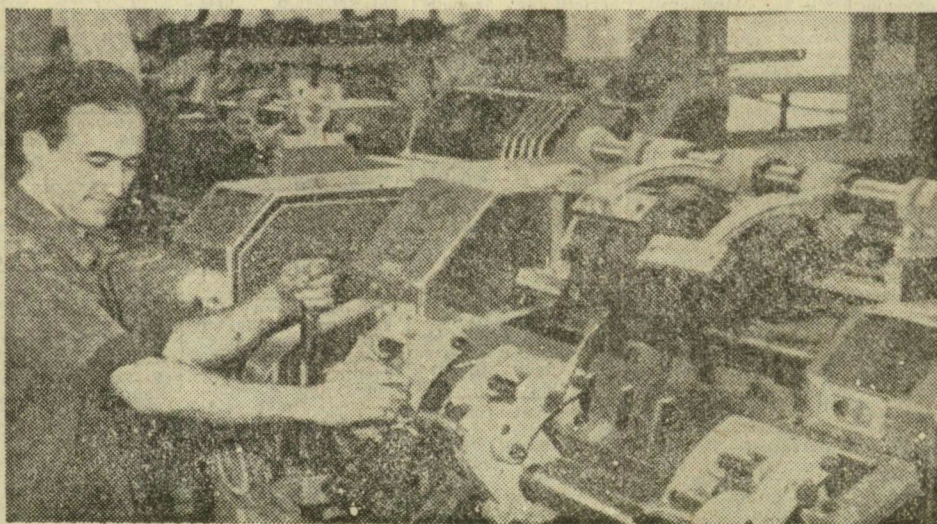
Még a második világháború harcai dúltak a frontokon, amikor már éreztük Szegeden is a nagy szovjet nép testvéri segítségét. Azóta sem múlik el nap, hogy ne adná baráti érzelmeinek tanújelét. E barátság követői voltak az élelmiszerszállítmányok, a gépek, hasonlóan a különféle vállalatok, intézmények képviselői is, akik Szegedre érkeztek. Most a Szovjetunió és Magyarország közötti barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés megkötésének 13. évfordulója napján újabb „követeket” üdvözölhetünk városunkban.

Ötmillió forint értékű új gép

A Szegedi Kenderfonógyár előfonótermében láthatók a követek. Az üzem Szeged egyik legöregebb gyára. Fenállása óta kevés új gépet kapott. Azt mondják a műszakiak, hogy a legfiatalabb gépeket 23 évvel ezelőtt állították üzembe, nem számítva azokat a német fonógépeket, amelyeket kísérletre állítottak fel néhány éve az üzemben, és később el is szállítottak. A gyár dolgozói, a műszakiak igyekeznek az elavult gépeket jól kihasználni. Sok újítással, egyszerűsítéssel emelték a termelést, de valamennyien azt vallják: elérkezett az idő az üzem teljes felújítására.

A gyár vezetői és a minisztérium is igyekszik meg-

felelő kenderipari gépeket találni, amelyekkel kicserélhetnék a régieket. Külön küldöttség tanulmányozta a baráti országokban a legszakma modern gépeit. Így ismerkedtek meg a Szovjetunióban gyártott modern gépekkel is. Még 1959-ben járt a len-kenderipari igazgatóság főmérnöke és Bérczi István, a Szegedi Kenderfonógyár főtechnológusa a Szovjetunióban. Itt hosszú ideig tanulmányozták a kender- és lenfeldolgozó üzemek munkáját, gépeit. Már ekkor megállapították, hogy ezek egy részét jól lehetne hasznosítani itthon is. Azóta a szegedi üzem részére öt-millió forint értékű gépet rendeltek a Szovjetuniótól.

A három új szovjet nyújtó gép a Szegedi Kenderfonógyár előfonó üzemrészében

Röpgyűléseken, kisgyűléseken, üzemi megbeszéléseken követelik Szeged dolgozói Lumumba gyilkosainak felelősségrevonását

(Somogyiné felv.)

Kézről-kézre jár az iv a Szegedi Ruhagyárban. A dolgozók röpgyűléseken tiltakoztak a törvényes kongói kormány miniszterelnökének, Lumumbának meggyilkolása miatt. Kérlik, követelik, büntessék meg az afrikai nép hősi fiát, Lumumbának gyilkosait. Nevük aláírásával követelik Hammarskjöld leváltását is. Képünk az aláírások közben készült.

Tegnap, pénteken reggel a Szegedi Szalámigyár hentes üzemrészében szokásos sajtótájékoztatóját tartotta Pécsi Sándor szakoktató. A szokástól eltérően azonban ezen a reggelen a hentes-üzem dolgozói abbahagyták a munkát és a mester köré csoportosultak. Pécsi Sándor ugyanis a törvényes kongói kormány miniszterelnökének, Lumumbának és hős társainak galád meggyilkolásáról beszélt.

Ököbe szorultak a munkások, harag gyúlt szívükben.

A Szegedi Konzervgyárban műszakváltáskor tiltakozó röpgyűléseket tartottak az üzemrészeken. A konzervgyári dolgozók is elítélik az imperialisták aljas tettét. Matuz Lajos villanyszerelő javasolta, hogy az afrikai

nép hősi fiáról, Lumumbáról Szegeden nevezzenek el utcát. Ezzel is juttassák kifejezésre a magyar nép szolidaritását, az afrikai nép hősi harca iránt. Gál Sándor főművezető Hammarskjöld árulásáról beszélt, s társai nevében követelte, mozdítsák el tisztségéből.

A Szegedi Szálloda- és Vendéglátóipari Vállalat központi dolgozói is röpgyűléseken fejezték ki tiltakozásukat

Kongói törvényes miniszterelnökének, Lumumbának meggyilkolása miatt.

Munka után tartották tiltakozó gyűlést

a Köztisztasági Vállalat dolgozói.

A szónok, Nagyiván Mihály a harag hangján szól az imperialisták gaztettéről, s röpgyűlés résztvevői valamennyien árulásnak bélyegezték az ENSZ-csapatok kongói tevékenységét; Tószegi János, Laza Mihály és Dóczi András felszólalásaikban kérték Hammarskjöld megbüntetését is.

Tegnap a délelőtti tanítás után az iskola nevelő szobájában megbeszélésre gyűltek össze

a Juhász Gyula általános iskola nevelői,

s tiltakozó táviratot küldtek továbbításra az Országos Béketanácschoz.

Az Újszegedi Kenderfonógyárban is felháborodással és mély megrendüléssel értesültek a belga gyarmatosítók hitvány gyilkosainak gyalázatos gaztettéről.

Szabad pártnapon Tombác Ferencné, az üzem egyik kiváló dolgozója felszólalásában élesen elítélte Afrika nagy fiának, Lumumbának és két harcostársának meggyilkolását. Az üzemben egybékint kétezer dolgozó részvételével 15 kisgyűlést tartottak, s ezeken a felszólalók kifejezték megvetésüket a galád gyilkosság előkészítői és végrehajtóival szemben.

A szabadságukért harcoló afrikai népek iránti együttérzés nyilvánult meg

a Délnyugati újszegedi telepén

megtartott kisgyűléseken is. A lemezüzem két műszakjának dolgozói háromnegyed 2-kor gyűltek össze a tiltakozó gyűlésre. A felháborító gaztettéről Pintér János beszélt. Ugyancsak tiltakozó gyűléseken fejezték ki felháborodásukat

a Szegedi Kézipar- és Áruipari Vállalat dolgozói is.

A Csongrádvidéki Állami Pincegazdaság dolgozói tegnap, pénteken üzemegységként tartották tiltakozó röpgyűléseket. Ezeken egyhangúlag elítélték a kongói törvényes kormány miniszterelnökének, Patrice Lumumbának meggyilkolását és követelték, állítsák bíróság elé és büntessék meg a gyilkosokat.

Ifjúsági küldöttség utazott Helsinkibe

Perjesi Lászlónak, a Magyar Ifjúság Országos Tanácsa elnökének vezetésével kettőtágú küldöttség utazott Helsinkibe. A delegáció tag-

jai részt vesznek majd a VIII. világifjúsági és diáktalálkozó nemzetközi előkészítő bizottságának alakuló ülésén. (MTI)